

Sladkogorski list

4. VELIKONOČNA NEDELJA

25. april 2021

Leto XII, štev. 18

DOBRI PASTIR

V ozadju današnjega evangelija o Dobrem pastirju sta dve izkušnji izvoljenega ljudstva in tudi Jezusa. Prva izkušnja je, da je Jahve, Izraelov Bog, zares pastir, ki vodi svoje ljudstvo skozi puščavo, skozi temno dolino in celo v pregnanstvo. V 23. psalmu je ta vera čudovito izražena: "Gospod je moj pastir, nič mi ne manjka. Na zelenih pašnikih mi daje ležišče; k vodam počitka me vodi. Mojo dušo poživlja; vodi me po pravih potih zaradi svojega imena." Druga izkušnja izvoljenega ljudstva je manj prijetna. Duhovni in politični voditelji Izraela, ki so se tudi imenovali pastirje, so se izkazali za

Evangelij: Dobri pastir da življenje za svoje ovce Jn 10,11 18

Tisti čas je Jezus rekel: ¹¹»Jaz sem dobri pastir. Dobri pastir dá svoje življenje za ovce. ¹²Najemnik pa, ki ni pastir in ovce niso njegove, pusti ovce in zbeži, ko vidi, da prihaja volk, in volk jih pograbi in razkropi. ¹³Je pač najemnik in mu za ovce ni mar. ¹⁴Jaz sem dobri pastir in poznam svoje in moje poznajo mene, ¹⁵kakor Oče pozna mene in jaz poznam Očeta. Svoje življenje dam za ovce. ¹⁶Imam še druge ovce, ki niso iz tega hleva. Tudi te moram pripeljati in poslušale bodo moj glas in bo ena čreda, en pastir. ¹⁷Zato me Oče ljubi, ker dam svoje življenje, da ga spet prejmem. ¹⁸Nihče mi ga ne jemlje, ampak ga dajem sam od sebe. Oblast imam, da ga dam, in oblast imam, da ga spet prejmem. To naročilo sem prejel od svojega Očeta.«

slabe pastirje. Pasli in vodili so bolj sebe in niso skrbeli za izgubljene, ranjene, slabotne. Preroška kritika takšnih voditeljev je dosegla višek pri prerokih Jeremiji in Ezekielu (Ez 34). "Zato, pastirji, čujte besedo Gospodovo. Ker so bile moje ovce za rop in so postale plen divjim živalim, ko ni bilo pastirja, in moji pastirji niso skrbeli za moje ovce, ampak so pasli sami sebe . . . , zato, pastirji, čujte Gospodovo besedo! . . . Glej, jaz sam bom skrbel za svoje ovce in bom gledal nanje" (Ez 34,7 . . . ,11). Z Jezusom je prišel čas dopolnitve prerokbe o Dobrem pastirju, ki bo "pasel kakor je prav", ki bo "izgubljene poklical, razkropljene pripeljal nazaj, ranjene obvezal, bolne okrepčal, zdrave in

krepke obvaroval". Jezus je Dobri pastir z vso svojo življenjsko držo do ljudi in končno s svojim delam odrešenja na križu. Ko se Jezus razodene učencem kot Dobri pastir, domisli do zadnjega obe izkušnji izvoljenega ljudstva. Najprej razodene svojo enost z Bogom. On pozna Boga kot Očeta in Oče se v njem razodeva. Gre namreč za notranje poznavanje, ki pomeni enost bivanja in čutenja. Iz te intimnosti in bližine z Bogom Jezus lahko izrazi svoje bistvo in svojo vlogo: Jaz sem dobri pastir. V tem izvirnem pomenu, zaradi globoke skupnosti z Bogom, je le On upravičen izreči: Jaz sem dobri pastir. Pastir pastirjev in podoba vsakega pravega pastirja. Poznal pa je tudi izkušnjo s slabimi pastirji. Vedel je, kako lahko človeka izpridi želja po vladanju, izkoriščanju in nagnjenje k zlorabljanju. Zato govori o slabih pastirjih kot najemnikih in plačancih, ki posebej v preizkušnjah in situacijah ogroženosti čredo zapustijo in zbeže. Prav v situaciji ogroženosti se končno izkaže pastirjeva prava podoba. Jezusova podoba kot podoba Dobrega pastirja je bila za kristjane najstarejša in najbolj priljubljena upodobitev Kristusa Odrešenika, ki osvobaja človeka iz ogroženosti greha in smrti. Prvi kristjani so se v njej radi prepoznavali; z njo so zaznamovali svoja grobišča in katakombe. Ta podoba gotovo nagovarja tudi nas. Jezuitski redovnik Ksaverij Ts'a je v letu 1953, tik predno je bil obsojen na dvajset let zaporne kazni, zapisal svojim župljanom velike župnije v

Sanghaju: "Dobri pastir da svoje življenje za ovce. Radosten bom, če bom lahko dal svoje življenje za vas. Molite zame, da bi imel moč v vsakem času za to žrtev . . . Želim živeti in umreti v Kristusu. Če sem vas v čem užalil, mi pred Bogom odpustite. Za vas, a še posebej za tiste, ki vas sovražijo, bom delal pokoro. Na svidenje, moji bratje in sestre. Grem v preizkušnjo. Prenese jo lahko le dobri pastir. Upam, da takšen tudi bom. Z ljubeznijo - Ksaverij." Če želimo resno vzeti sporočilo Dobrega pastirja, bodisi v trenutkih preizkušnje, bodisi v rednem življenju, moramo sami zaživeti iz tiste domačnosti z Bogom, ki jo je živel Jezus sam. Šele iz te milostne in blagodejne bližine z Bogom bomo v odnose do ljudi in do skupnosti vnašali vedenje Dobrega pastirja. Vseeno, ali bo to v prijateljstvu z ljudmi, v vzgoji otrok, v socialnem delu ali v politiki, ali končno v redovniškem in duhovniškem poklicu. Bitje dobrega pastirja je v najglobljem pomenu in kratko izrazil sv. Tomaž Akvinski, ki je komentiral današnji evangeljski odlomek: "Služba pastirja je ljubezen." Dobri pastir je torej ljubeči pastir, ki živi napor, tveganje in srečo resnične skrbi za bližnjega; pastir, ki mu v času preizkušnje ni odveč žrtvovati čas, živce in energijo za drugega. V tem smislu pot dobrega pastirja in njegovega ljubečega odnosa ni nujno romantična ali posuta z rožami . . . Vsekakor pa je edina pot, če hočemo najti sebe in se zares uresničiti.

"VRATA MILOSTI BOGASTVA SEBI INO NAM ODPREŠ"

Francoski pisatelj in duhovnik Pierre L'Ermite v svojem romanu Nobenega duhovnika med nama (slovenski prevod: Koper, 1969) opisuje tragedijo mlade družine. Mož se je sicer imel za vernega, vendar je vso vero skrčil na izpolnjevanje nekaterih predpisov. Njegova mlada žena je kot deklica dejavno sodelovala pri župnijskem življenju in pomagala pri raznih župnijskih organizacijah, predvsem pa je živela iz zakramentov spovedi in obhajila. Po poroki ji je ljubosumni mož prepovedal imeti kakršnekoli stike z dobrim,

starejšim duhovnikom. Prepovedal pa ji je tudi prejemati zakramente. Žena ga je skušala prepričati: "Župnija je zakladnica mojih najsvetejših in najlepših spominov. Tam sem doživela najlepše trenutke svojega življenja ... Tam sem tudi našla človeka, ki se je odrekel sreči lastne družine, ker je hotel biti na razpolago vsem, človeka, ki mu lahko poveš vse, ker ni od tega sveta ... Ker tu doli nima osebnih koristi, daje na vsako vprašanje vzvišen in nepristranski odgovor." Ko je nespametni mož v pobožni ženi na silo zatrl božjo ljubezen, je izgubil tudi vso njeno človeško ljubezen.

Človek potrebuje Boga. Do njega moramo priti osebno. Ta pot je težka, zato nam mora nekdo pomagati, nam z besedo in zgledom pokazati pot. To poslanstvo je Jezus zaupal svojim prijateljem apostolom, ko je pri zadnji večerji ustanovil zakrament svetega reda – duhovništva. Pri izvrševanju tega vzvišenega poslanstva naj bi se zgledovali po njem, ki se nam predstavlja kot dobri Pastir. Ovce poslušajo njegov blagi glas in gredo za njim. Palico in gorjačo ima v roki, da ovce brani pred volkovi, ne pa, da jih strahuje. Od vsakega pastirja, kakor imenujemo tiste, ki so s posebnim posvečenjem postavljeni v službo božjega ljudstva – od papeža do zadnjega kaplana, Božji klic zahteva toplo človečnost. Sicer pa vsak od njih ni nič bolj kristjan kot katerikoli drug krščeneec. Ima le posebno poslanstvo, zakramentalno milost in zato večjo odgovornost. Drugače pa ostane človek, ki je "vzet izmed ljudi in postavljen ljudem v korist glede tega, kar se nanaša na Boga: da daruje daritve in žrtve za grehe. Ker tudi njega obdaja slabost, more potrpeti z nevednimi in s tistimi, ki blodijo. Zato mora kakor za ljudstvo tudi zase darovati daritve za grehe." (Heb 5,12)

Arški župnik, zavetnik dušnih pastirjev, je bil velik spokornik. Njegovi življenjepisci pripovedujejo, da na obiskih pri družinah ni takoj "usekal" z vprašanjem, če molijo in hodijo v cerkev, temveč je začel pogovor o vsakdanjih zadevah preprostih ljudi in s tem "utrl pot" božjim zadevam. "Pot Cerkve je človek," pravi papež Janez Pavel II. In človek naj bi bil tudi pot služabnikov Cerkve.

Besedilo znane slovenske pesmi Novomašnik, bod' pozdravljen!, ki ga je pred kakšnimi sto petdesetimi leti napisal Blaž Potočnik, izraža veliko spoštovanje vernega slovenskega človeka do duhovnika in njegove službe. V glavnem se je to spoštovanje pri vernih ohranilo do današnjih dni in jim ga ne bo vzelo niti obrekovanje "borcev za slovenske gozdove". Tretja kitica pesmi, ki se ob novih mašah navadno ne poje, hoče mlademu (pa tudi staremu) duhovniku dopovedati, da bo dober duhovnik, če se bo postavil v vrsto grešnih ljudi. "Zdaj v svetišče veličastva / Božjega ti prvič greš, / vrata milosti bogastva / sebi ino nam odpreš. / Jagnje Božje v rokah nosiš, / živim, mrtvim milost prosiš. / Milost, spravo sprosi nam / pred dobrotnim Jezusom." *Silvester Čuk*

SVETE MAŠE Z LJUDSTVOM

Svete maše z ljudstvom in obhajanje drugih bogoslužij, sv. krst, sv. zakon in pogrebi s svetimi mašami so zopet dovoljene. Upoštevajmo priporočila in varujmo svoje zdravje, zato pri sveti maši v cerkvi nosimo maske, razkužujmo roke in držimo medosebno razdaljo.

PETJE PRI SVETI MAŠI

Ljudsko petje pri sveti maši je zopet dovoljeno, zborovsko pa še ne.

ŠMARNICE V MESECU MAJU

Mesec maj nas vabi k šmarnični pobožnosti. Šmarnice za otroke pa bodo preko spleta.

VEROUK

Verouk v mesecu maju bo potekal v živo. Bolj podrobno o tem v prihodnjih oznanilih.

PRAZNIK SV. JOŽEFA, DELAVCA

V sobot je 1. maj, praznik sv. Jožefa Delavca. Sveta maša bo ob 8. uri.

PRVA NEDELJA

Nedelja je prva v mesecu, vaš dar bo namenjen za vzdrževanje župnije.

ČIŠČENJE IN KRAŠENJE ŽUPNIJSKE CERKVE

V tednu po veliki noči, skrbijo za župnijsko cerkev verniki iz Sladke Gore in Pečice.

4. VELIKONOČNA NEDELJA

Ponedeljek k 26.4.2021	sv. Marija, Mati dobrega sveta	8.00	za † Andreja Lipavca
Torek 27.4.2021	sv. Cita devica	8.00	Lemberg: za † Jožeta Kampuša
Sreda 28.4.2021	sv. Peter Chanel mučenec		
Četrtek 29.4.2021	sv. Katarina Sienska devica	18.00	za † Jožeta Arzenaka, 8. dan
Petek 30.4.2021	sv. Pij V. papež	8.00	za † Ivana Novaka
Sobota 1.5.2021	sv. Jožef Delavec	8.00	za † Marijo in Jožefa Trebovca
Nedelja 2.5.2021	5. VELIKONOČNA NEDELJA sv. Atanzij škof	8.00 10.30	Lemberg: za † Martina Furmana Sladka Gora: za † Barbaro Skale in Jožico Kadenšek

Naslov: www.sladkagora.com; Izdala Župnija Sladka Gora, 3240 Šmarje pri Jelšah, tel. 03/582-11-32 ali 041/265-740, Odgovarja Tadej Linasi, župnik in dekan